

Finansministeren (Poul Møller): Hr. Sigsgaard nævnte, at jeg ikke har kunnet dokumentere, at snyderiet er blevet begrænset. Det kan man vist aldrig dokumentere, for det forudsætter for det første, at man skulle kende snyderiets omfang på et tidligere tidspunkt og dernæst snyderiets omfang nu, for at man kan gøre det op. Jeg ved ikke af, at vi har nogen statistik over skattesnyderiet. Havde vi det, så ville vi sikkert ikke acceptere snyderiet. Der er jo ingen her, der vil acceptere snyderiet, og der er jo ikke nogen, der mener, at vi ikke skulle se at komme snyderiet til livs, men vi kender ikke dets omfang. Derfor må jeg sige, at jeg er ikke i stand til at levere nogen dokumentation, hverken for, om snyderiet er begrænset, eller om det er udvidet, eller hvad der er sket med snyderiet i denne regerings tid.

Jeg forstod i øvrigt på hr. Sigsgaards indlæg, at han nærmest var imod, og VS var imod, og det må vi jo så leve med.

I øvrigt vil jeg gerne takke de øvrige ærede ordførere for deres stilling til disse to lovforslag. Jeg vil da gerne gå ind i en udvalgsbehandling, der beskæftiger sig med de problemer, som hr. Grünbaum rejste. Det må da ærgre enhver finansminister, hvad enten han er tidligere eller nuværende, at der skulle findes millionærer, som ikke betaler skat, hverken formueskat eller indkomstskat, sådan forstod jeg hr. Grünbaum. Det må da i høj grad ærgre os, og derfor har jeg også en erindring om, at vort partis ærede ordfører tidligere, under den tidligere regering, fremsatte forslag om, at man i hvert fald skulle betale skat af det skønsmæssige privatforbrug. Den ærede ordfører nævnte det også i dag, ligesom hr. Grünbaum nævnte det, og jeg vil da gerne se, om der er praktiske muligheder for, at vi kan nå frem til en kombination af afskrivningsregler og en sådan regel om et skønnet privatforbrug. Hvis man ved, at manden kører i luksusbiler og han i det hele taget ter sig som en af de rigeste i sognet, samtidig med at hans selvangivelse viser nul i skattepligtig indkomst eller i hvert fald en så lav indkomst, at der ikke er noget at beskatte, efter at de faste personfradrag er fratrukket, ja, så er det også usmageligt for mig, og så har jeg den samme interesse

som hr. Grünbaum i, at vi finder frem til en løsning på det problem.

Jeg tillægger det større betydning, om vort folketing er enig om afskrivningsreglernes fremtidige beståen, så at de ikke skal være en katebold ved hvert eneste regeringsskifte, således at vi skal til at ændre på dem, hver gang vi skifter magtforhold her i det høje ting, for en sådan usikkerhed om afskrivningsreglerne har erhvervene sikkert ikke godt af at leve med. Derfor vil jeg gerne bidrage til at komme misbrugerne til livs, for at vi om det væsentlige, om det egentlige, for erhvervenes fremtid kan være enige om, at de afskrivningsregler, vi har, skal vi fremme, men vi skal ikke fremme misbruget af dem.

Grünbaum: Jeg vil gerne takke finansministeren for det tilsagn, vi her fik om en drøftelse i udvalget om problemstillingen de skattefrie millionærer, og også den positive stilling, finansministeren tog til spørgsmålet, det vil sige i retning af, at vi skulle prøve at finde en løsning. Jeg er også enig i og glad for, at finansministeren fastslog, at afskrivningsreglerne har den store betydning for hele investeringsudviklingen og produktionsudviklingen, som de har.

Jeg kunne måske være lidt stolt over det, som hr. Jens Foged sagde; han tillagde mig jo en vældig betydning. Jeg forstod, at de små forsøg, jeg gjorde på at rette på nogle af de punkter, hvor jeg mente der var lidt misbrug omkring lagerafskrivningerne — det var i øvrigt noget, hr. Jens Fogeds tidligere partifælle hr. Thorkil Kristensen også var inde på, jeg tror, det var i 1952 — skulle have den virkning, at vi blev ramt af verdenskonjunkturerne i 1967. Det tror jeg nu ikke. Vi blev ramt af verdenskonjunkturerne og nedgangen, men ikke på grund af, at vi pillede ved nogle afskrivningsregler herhjemme. Jeg vil tværtimod sige, at den indstilling, hr. Jens Foged i dag også gav udtryk for, gør, at der bliver uro. Vi er ikke interesserede i uro omkring afskrivningsreglerne, absolut ikke, det er skadeligt, som finansministeren også sagde det; men hvem var det, der skabte den store uro omkring afskrivningsreglerne, når man kun fremsatte forslag om så begrænsede ændringer? Det var jo den daværende